

Ankara İdare Mahkemesi Başkanlığına

(Y.D. İstemlidir)

(11.İdare Mh. Dosya esas no: 2013/1598)

Davacı: N.Demirel (TC Kimlik: Telefon: Adres: ...Batıkent-Ankara)

Davalı: MEB (Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı) /Ankara

Konu:

Kızım S.Demirel halen Batıkent Refika Aksoy İlkokulu 2.sınıf öğrencisidir.

2.sınıfa geçmiş olmasına rağmen okuduğunu anlama ve doğru kelimeyi seçerek yazı yazmakta sorun yaşamakta, kavramları karıştırmaktadır.

Çocuğumun yaşadığı bu sorunun kaynağında 2012-2013 ders yılında 1.sınıfta okurken kullandığı Remzi Demiroğlu ve Emrullah Gökahmetoğlu yazarlı “Türkçe Okuma-Yazma Öğreniyorum-1” adlı ders kitabının (bkz.www.eba.gov.tr/ekitapdetay/562) olduğunu düşünüyorum.

Kitaba ilişkin yürürlüğün durdurulması istemiyle dava dilekçemi sunuyorum.

Açıklamalar:

Kızım Sıla 2.sınıf öğrencisidir ve ‘Türkçe okuduğunu anlama sorunu’ yaşamakta, kavramları karıştırmakta, konuşurken ve yazarken doğru sözcüğü seçememektedir. Bu sorunların nedenini düşünürken kızımın 1.sınıfta kullandığı Türkçe Okuma Yazma ders kitabını çevremdeki öğretmenlerle birlikte inceledim, kitapta kavram karışıklığı yaratacak şekilde hatalı görseller ve yazılar bulunduğunu tespit ettim.

Diğer yaşta çocuklarda da benzer sorunlar görüyorum. Bu yıl 1.sınıfa başlayan ikinci çocuğumun (D.Demirel) aynı kitabı kullanıyor olması bu kitaba dava açma kararımı hızlandırdı. Büyük kızımın yaşadığı öğrenme güçlüğü sorunlarını onun da yaşamasını istemiyorum.

Mahkeme heyetinize, kızımın kullanmış olduğu 1.sınıf Türkçe Okuma Yazma kitabından belirgin bazı pedagojik hatalar sunacağım.

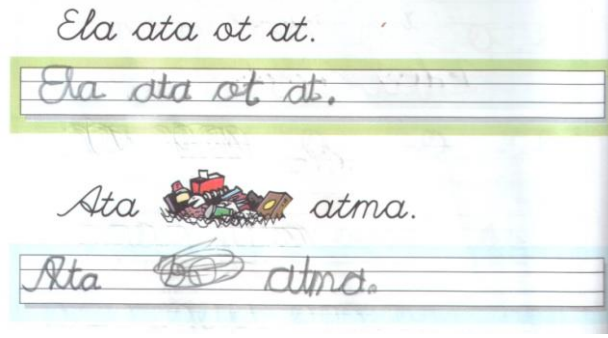
Kızımın kullandığı diğer ders kitaplarında da pedagojik yanlışların bulunduğunu gördüm. Ancak, aynı anda bütün kitaplara itiraz edemeyeceğim için şimdilik sadece Türkçe Okuma Yazma kitabına dava açıyorum.

Anlam Karışıklığına Yolaçan Pedagojik Hatalar:

Örneğin, (sh.48) “**Ata** (çöp resmi) **atma**” cümlesi bir cümle bile değildir, ne resimdir ne yazıdır. Üstelik anlam bakımından açık anlaşılır değildir. Çocuğu çöpe baktırmak ise bir başka eğitsel hatadır, estetik hatadır; tarih boyunca insanoğlu çöplüğü resmetmemiştir. Sadece belediye çöpleri kaldırmadığı zaman karikatür olarak çizilmiş olabilir. Çocuğu çöp resmi çizmeye zorlamak çocuğun beynine kötü çağrışımlar (negatiflik) yüklemektir. Çocuğu, okuma- yazma öğrenmekten soğutur. Hayatı severek öğrenmek çocuğun hakkıdır, çocuğun elinden bu hak alınamaz.

ATA ile binek hayvanı olan AT bu şekilde verilirse mutlaka karıştırılır; ayrıca ata ot atılmaz, ot verilir. Etik olarak Atatürk’ü çağrıştıran Ata adıyla “çöp” resminin yan yana getirilmesi özel bir maksat taşımıyorsa bile çağrışımı hiç hoş olmamıştır. Çocuğumun bu yazıyla çöp resmini zihinsel eşleştirme yapması kaçınılmazdır.

Bu cümle, hem anlam bilim (leksikoloji), hem estetik açıdan, hem de etik olarak büyük hatadır.

“**Ela ata ot at**” cümlesi bozuk cümledir, çünkü ata ot atılmaz, ata ot verilir.

Ayrıca; burada yazı-resim kolajı var. Çocuk, cümleyi okumaya başladığında yazıyı bir bütün olarak göremez, parçalanmış olarak görür. Parçalanmışlık sözcükler arasında anlam bağı kurmayı zorlaştırır, bu şekilde resimle bölünmüş bir cümle bir “tüm’ce” olmaktan çıkar. Bunlar çocuğumda bazı yerleri görmeden atlama alışkanlığı verebilir. Bunların sonucu okuduğunu anlamama şeklinde karşımıza çıkmıştır.

Çocuğumu çöplük resmine bakmaya zorlayan bu kitabı hem de TÜBİTAK işbirliğinde bir eğitimi yazmış olamaz ve Milli Eğitim Bakanlığı böyle bir kitabı aracı olamaz.

- **Kızım Sıla ne yazacağını bilemez halde: (sh.60)**

Boşluğa “limon” yazması beklenirken, bu sayfada çocuğa içinde limon bulunmayan birkaç sözcük veriliyor: Nine, Orman, Olta, Nar, Elma.

a-Çocuk “limon” yazmayı örnek görmemiştir. Seçeneksizdir.

b-Ortada limonu tane tane alacak bir durum yoktur.

c-Resimdeki limon dilim dilim kesilmiş gibi, ama dilimler de bu limondan kesilmiş gibi değildir. Görüldüğü gibi resimde bile parça-bütün bağlantısı yok.

e-Boşluğa “dilim” yazmak istese o da seçenekte yoktur.

f-Kızım Sıla, “elle” yazmaya çalışmış, daha önce öğrendiği bu sözcük burada en anlamlı olabilir diye düşünmüş, karar verememiş, karalama yapmıştır.

Belirtmeliyim ki, kitapta gelişigüzel yazdırılan “elle” sözcüğü çocuğumun da her bulduğu boşluğa anahtar sözcük gibi “elle” yazmasına sebep olmuştur. Diğer kitaplarında da bu sözcük, anlamsız ve gereksiz her yerde kullanılmaktadır.

*Çocuğu kararsız bırakmak psikolojik gerilime sebebiyet verir, yazmaktan soğutur.

*Sayfada sunulan resimli seçenekler özel isim olmadıkları halde baş harfleri büyük yazılmıştır. Çocuk cümle içinde ne zaman büyük harf ne zaman küçük harf kullanılacağını karıştıracaktır. Bu şekilde Türkçe dil kuralları öğretilmez; kuralsızlık zihinsel kaosa sebebiyet verir.

- **Yazı, resim, rakam birlikte: (sh.85)**

-

Örnekte görüldüğü gibi, çocuk yazı yazarken resim yapmaya zorlanıyor. Kızım Sıla, belli ki bu resmi yapmak için çok çaba göstermiş ve hatta yazı yazmaktan daha fazla dikkatini buna vermek zorunda bırakılmıştır.

Çocuğun dikkatini yazıdan alıp onu resimle meşgul ediyor. Burada anlamlı bir cümle oluşmaz. Çocuğun aklında tutması gereken eğitsel bir öğüt de içermiyor; neden asmayacak, belirsizdir. Üstelik resimdeki yüksekliğe çocuk istese de asamaz, bu askılık 1.sınıf çocuğuna göre askılık değildir. Askılık giysi asmak içindir, neden buraya asmaması gerektiği anlaşılır değildir.

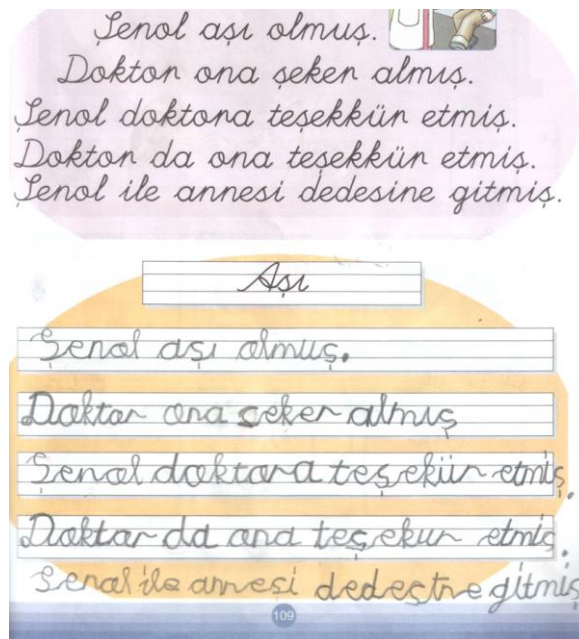
Burada anlamlı bir cümle ve anlamlı bir resim yoktur. Kitapta bunun gibi pek çok resimli cümle var. Çocuğumun kavramları karıştırmasının sebebi bu tür cümlelerdir.

Yazının altında sekiz rakamını yazması isteniyor. Buna neden ihtiyaç duyuldu, anlaşılır değildir.

Resim, yazı, rakam... Bunlar üç ayrı eğitim alanıdır, farklı düzlemde yer alırlar. Her birinin bellek kayıta farklı dosyaları vardır. Çocuk, bu üç alanı birlikte algılamaya zorlanmıştır. Birbirinden farklı alanları birbirine karıştırarak yazdırmak zihinsel kaosa sebebiyet verir.

Çocuk, rakamları da eğik yazmaya zorlanmaktadır; bu durum bir daha sakıncalıdır. Eğitimcilere göre bu durum bilginin transferini zorlaştırır. Örneğin, kızım Sıla, 3 ile eğik el yazısı E harfini hala karıştırmaktadır.

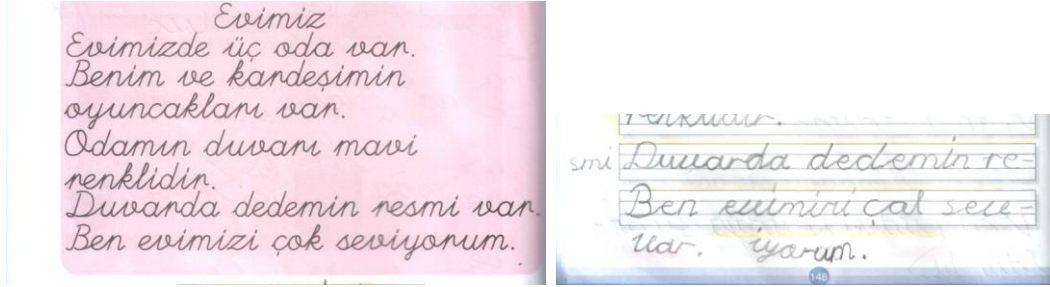
*Satırlarda düzensizlik: (sh.109)

Yazılacak satır sayısı örnekteki satırlardan bir satır daha az verilmiş. Kızım da son satırı nereye nasıl yazacağını bilememiş, sayfanın altına sığdırmaya çalışmış. Kızım, bu şekilde hatalı yazıma zorlanmıştır. Kuralsızlık çocuğa tutarsızlık ve dengesizlik öğretir.

Ayrıca; verilen örnekte satır başları hizalı olmadığı halde çocuk kendisi düzenli yazmıştır.

***Bir başka örnek: (sh.148)**

Burada satırlar örnek yazıdaki kadar sınırlı sayıda verilmiş. Ancak çocuk bir cümleyi bir satıra sığdıramadığı zaman nereye yazacağını bilemiyor. Burada da çocuk düzensiz yazmaya itiliyor.

Örnek yazıdaki harfler bir satıra sığındığı halde yazılacak satırların aralıkları daha geniş tutulmuş, daha iri harfler çizilmek zorundadır, bu yüzden çocuk aynı genişlikteki satıra örnekteki cümleyi sığdıramıyor. Bu yolla da çocuk düzensizliğe itiliyor.

Benzer şekilde sh.113, 127, 128, 134'lerde kızım düzensiz yazmaya zorlanmış görünüyor.

***Kavramları farklı olduğu halde aynı papatya resmini kullanmak:**

Sh.69: "Kerim (papatya) eker."

Sh.134: "İpek kırdı (papatya) topladı."

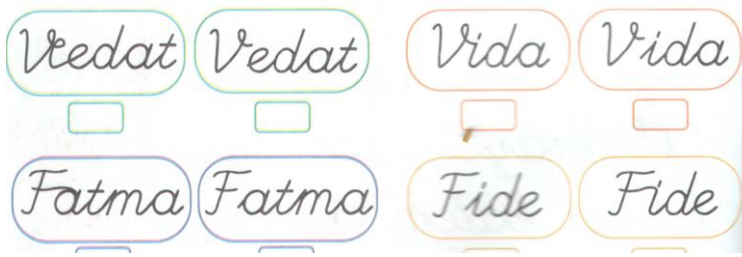

Çocuk, papatya ekilen çiçek midir, kırdı toplanan çiçek midir, bilgiyi nasıl tasniflendirecek? Oysa ilk kez karşılaştığında (sh.69) "Kerim papatya eker" diye öğrenmişti.

Burada Fen Bilimlerinin temeli çok yanlış kuruluyor. Diğer kitaplar da bu tür yanlışlarla dolu.

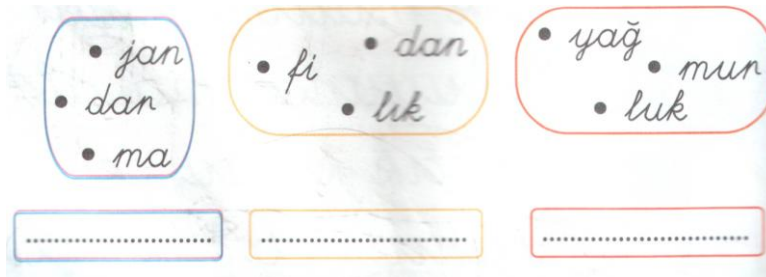
Hafızaya kaydedilen ilk bilgiyi değiştirmek çok zordur; çocuğum bu yanlışlardan kendini nasıl kurtaracak? Böyle zihinsel kaos çocuğuma nasıl yaşatılır?

*** V - F harflerinde farklı elyazısı, büyük-küçük başharf kuralına aykırılık: (Sh.158)**

Bu tür ikili yazımları doğaldır ki çocuk karıştıracaktır. Oysa kuraldır, baş harfin yazılışında çocuğa tercih hakkı verilmez, en kolay olanı öğretilir. Yanı sıra, “Vida” ,”Fide” gibi küçük harf başlaması gereken sözcükle büyük harfe örnek verilemez; yanlıştan örnek olmaz.

Aynı sayfada, heceleri birleştirmek üzere yapılan “değerlendirme” sözcükleri 12 puntoda yazılmış gibidir.

Oysa üsteki satırlar 20 punto gibi büyüktür. İki farklı puntoda yazıya birden bakmak çocuğun gözüne zarar verir. Perspektif hatası gibidir, iki farklı mercekle aynı anda yazıya bakmak gibi göze zarar verir.

Ayrıca; bu örnekteki farklı heceler aynı hizada alt alta durmalıydı. Çocuk o zaman uygun heceleri seçmekte ve onları yer değiştirmekte zorlanmaz. Oysa burada her bir hece bir başka yükseklikte ve başka mesafede duruyor. Bu hecelerin her biri farklı düzlemdeki objeler gibi birbiriyle bağlantısız imajı verir. Bağlantısız gözüken heceler arasında bağ kurmasını istemek çocuğa haksızlıktır. Çünkü, bu heceler belli bir kurala göre yazılmamıştır.

Kuralsızlık; karmaşadır, algıda kaos yaratır, , akılı dağıtır.

Zihinsel faaliyet, objeler arasında bağ kurma edimidir, bu edime “zekâ” denir. Kuralsızlık zihni yorar, akılı dağıtır. Bu heceleri anlamak çocuğa zihinsel işkenceye dönüşür, çocuk yeni şeyler öğrenmek istemez.

Kitapta kuralsız heceleme de yaptırılmaktadır. Birkaç örnek:

Sh.58: emi; em+i

Sh.63: unu; unu+t / nur; nu+r / onu; on+u

S.73: arı; ar+ı /

Sh.84: “asa” örnek resimde ipe çamaşır asmak resmedilmiş, resimle sözcük örtüşmüyor.

“masa” ile resmi örtüşmüyor.

“usu”; us+u... Usu nedir belli değil, resimdeki nedir belli değil, “usu” bu resimdeki nesne midir?

Bu sayfada S çizimleri çocuğa bir tür işkence... Yazmayı sevdirmeyen çizimler bunlar.

Sh.108: “Şirin” yazmayı öğretiyor, ama “iş” ile başlamış, kural dılına çıkıp “şi+rin yazdırmış!

Resimdeki kız çocuğun adı ise neden Şirin büyük harf başlatılmamış?

Eğitimciler diyor ki; anlamsızlık ve kuralsızlık, algıda kaosa sebebiyet verir, karmaşa yaratır, akılı dağıtır. Kuralsızlık, algılanabilir değildir, kuralsızlık çocukta öğrenme güçlüğü doğurur. Maalesef çocuğum şu anda bu sorunu yaşıyor.

Kitabın kendisi baştan sonra kuralsızlıklarla doludur. Örneğin (sh.36) kes-yapıştır yaptırmak için Atatürk'ün veya kendi ailesinin resimlerini kestirmek, aileyi parçalara ayırmak, aile bireylerini yan yana olmaktan alıkoyan uzak alanlar açarak, aileyi aile yapan birlikte fotoğraf verme kuralını yok ederek, üstelik resim defterinin sayfası olmayan bir yere koydurmak, baştan itibaren kuralsızlık zinciridir. Henüz Atatürk'ün ailesini öğrenmemişken... Kızım Selanik'teki doğduğu evin resmini aile resmi diye kesmiş yapıştırmış...

Çocuğu kural çiğnemeye sevk eden böyle etkinlikler içeren kitapla eğitim yapılamaz.

Sonuç:

Kızım S. halen sözcüklerin anlamlarını karıştırmaktadır. Böylesine önemli bir sorun, "Türkçe okuduğunu anlama sorunu" olarak bütün eğitimi boyunca karşısına çıkacaktır. Bundan aile olarak büyük üzüntü duyuyoruz.

Birinci sınıfa bu yıl başlamış olan kızımın da aynı sorunu yaşamasını istemiyorum.

Kitabın gerek resimleri gerek yazıları üzerinde araştırma yapan eğitimcilerin kitaba dava açtıklarını, eğitim bilimcilerin birinci sınıf ders kitaplarıyla ilgili inceleme raporu yazdıklarını ve başka velilerin de kitaba dava açmış olduklarını öğrendim, bunları temin ederek okudum, tespit etmiş oldukları pedagojik yanlışlara aynen katılıyorum. Bu nedenle dava dilekçemin ekinde onları da heyetinize sunuyorum.

İstem:

Yukarıda açıkladığım ve ekteki belgelerde sunduğum pedagojik yanlışları nedeniyle, MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından okullara dağıtılan ve "<http://www.eba.gov.tr/ekitapidetay/562>" internet sitesinde yayında bulunan Remzi Demiroğlu ve Emrullah Gökahmetoğlu yazarlı "Türkçe Okuma-Yazma Öğreniyorum-1" adlı kitabın;

- a-Dağıtımına ilişkin işlemin iptalini,
- b-Yürütmenin durdurulmasını,

Saygılarımla arz ederim.

N. Demirel

(Ankara Batiant Refika Aksoy İlkokulu 2.sınıf öğrencisi S.Demirel'in ve 1.sınıf öğrencisi D. Demirel'in annesi)

Ekler:

Ek.1: 1.sınıf Türkçe Okuma Yazma kitabına ilişkin öğrenci velisi Sibel Halıcı tarafından açılmış olan davanın dilekçesi.(11.İdare Mahkemesi, Dosya No: 2013/1454)

Ek.2: Eğitimci-Yazar Mahiye Morgül tarafından aynı kitaba ilişkin yazılmış dava dilekçesi. (15.İdare Mahkemesi, Dosya no: 2013/1109)

Ek.3: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyelerinin 1.sınıf ders kitabı üzerine Çalışma Raporu.

Ek.4: Sıla Demirel'e ait 1.sınıf Türkçe kitabı, fotokopi.

.....

1.Ara karar:

Esas 2013/1598, Tarih:31.10.2013

- MEB'nın savunması,
- D.Demirel'in okuduğu okuldan 1.sınıf öğrencisi olduğuna dair belge,
- Annesinin hüviyet cüzdanı fotokopisi,
- 1.sınıfta okutulan Türkçe Okuma Yazma ders kitabının bu kitap olduğuna dair belge istenmesine oy birliğiyle karar verildi.

2.Ara karar:

Karar tarihi: 23.12.2013

Tebliğat tarihi: 13.1.2014

11.İdare Mahkemesi, Esas no: 2013/1598

Davacı: N.Demirel

Tarafınızdan Milli Eğitim Bakanlığına karşı açılan davada bilirkişi incelemesi yapılmasına, 23.12.2013 gününde karar verilmiş bulunduğundan, bilirkişi incelemesi için gerekli 3.000.00 TL avansın Mahkememiz veznesine 15 (onbeş) gün içinde yatırılması gerektiği hususu tebliğ ve rica olunur.

Naip Üye Hakim Suat Reçber

.....

NOT: Bu dava İl İdare Mahkemesinde kazanıldı. Bilirkişi heyetine MEB tarafından itiraz edildi, 2.kez düzenlenen aşağıdaki bilirkişi heyeti tarafından da pedagoji bilimine aykırı hususlar tespit edilerek rapor edilmiştir.

Mahkeme MEB'nı "dava masraflarını ödemeye" mahkûm etti.

T.C.
ANKARA
11. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO : 2013/1598

DAVACI : Nuray Demirel
İlk Yerleşim Mah.Özonurkent Sit.No:41
Batıkent/ANKARA

Tarafınızdan Milli Eğitim Bakanlığı'na karşı açılan davada, niyabetimde dosya üzerinde bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verildiğinden, tarafımdan re'sen bilirkişi olarak seçilen aşağıda adı, soyadı unvanı ve uzmanlık alanı belirtilen öğretim üyelerine bir itirazınız var ise, gerekçeleri ile birlikte bu yazının tebliğ tarihini izleyen en geç 7 gün içerisinde Mahkememize bildirilmesi hususu tebliğ olunur. 23/02/2015

BİLİRKİŞİLER :

1-Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi
Prof.Dr.Hayati Akyol

2-Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Prof.Dr.Firdevs Güneş

3-Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Doç.Dr.Banu Aktürkoğlu

4-Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Prof.Dr.Ayşe Güler Küçüküran

5-Çankaya Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi
Prof.Dr.Ali Dönmez

NAİP ÜYE
ADEM ÖZDAG
101829

Bilirkişi komisyon raporu özetle şöyledir: (21.5.2015)

“Komisyonumuzun incelemeye ilişkin görüşleri ayrı ayrı raporlar olarak ekte verilmekle birlikte ortak görüşümüz aşağıda yer almaktadır:

*Cümlelerde eksik sözcük yerine resim kullanılmasının “cümle” kavramının gelişiminde karmaşaya neden olacağı;

*Kullanılan resimlerin anlaşılır olmamasının okum-yazmada anlamayı engelleyeceği;

*Çocuğun yaşamında yer almayan davranışlara yönelik cümlelerin düşünmeyi olumsuz etkileyeceği;

*Türkçenin doğru söylenişine uygun olmayan cümlelerin Türkçenin yanlış öğrenilmesine yol açacağı;

*Yanlış yönergelerin çocuğu başarısızlığa götüreceği ve özgüvenini olumsuz yönde etkileyeceği;

*Genel olarak kitabın çocukların estetik duygusunun gelişmesine olanak sağlamayacak şekilde hazırlandığı;

*Birleştirme yoluyla elde edilen pek çok anlamsız, işlek ve kullanım sıklığı olmayan birim verildiği; bu durumun çocuğun, okuma-yazmanın düşünmeyle anlamlı ilişkili olmadığı sonucuna varmasına yol açacağı belirlenmiştir.

Kitabın bu özelliklerinin çocuğun dil, düşünce ve duygusal gelişimini olumsuz etkileyeceği, bundan dolayı okutulmasının sakıncalı olacağı görüşüne varılmıştır.”

İmza: Prof.Dr.Ali Dönmez, Prof.Dr.Tayip Duman, Prof.Dr.Ayşe Güler Küçükturan, Prof.Dr.Selahattin Gelbal, Doç.Dr.Banu Aktürkoğlu.

.....

Talim ve Terbiye Kurulu bu kararı temyize götürdü.

Mahkeme kararıyla 1.Sınıf Türkçe ders kitabı kaldırılmış oldu, ancak daha kötülerini basılarak çocuklara dağıtılmaya devam etti. M.M.